

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120400098
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120400098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu Silverside, a. s., so sídlom Plynárenská č. 7B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 500 525 60, zastúpeného VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava - Ružinov, proti žalovaným: 1/ S. W., nar. XX. XX. XXXX a 2/ V. W., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom S. XX, zastúpeným Mgr. Gabrielou Novákovou, advokátkou, so sídlom Nám. A. H. Škultétyho 5, 990 01 Veľký Krtíš, o zaplatenie 10.124,76 Eur s prísl., o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 12Csp/31/2021-2014 zo dňa 15. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 6 043,60 Eur, úrok vo výške 3 305,60 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 775,56 Eur, poplatky vo výške 26 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne špecifikovaný v prvom výroku odvolaním napadnutého rozsudku. V časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 239,59 Eur od 11. 08. 2020 do zaplatenia, okresný súd žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 a ust. § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalobcovi proti žalovaným 1/ a 2/ priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobou podanou voči žalovaným 1/ a 2/ (ďalej len „žalovaní“) sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu 6 043,60 Eur, zmluvný úrok vo výške 3 305,60 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 775,56 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 781,42 Eur od 11.08.2020 až do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty 590,31 Eur od 11.08.2020 až do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých omeškaných splátok úveru až do zaplatenia a poplatky vyčíslené v celkovej sume 26 Eur. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že so žalovanými ako fyzickými osobami uzatvoril dňa 05.04.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 975120926 (ďalej aj „predmetná zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 6 500 Eur s dohodnutým zmluvným úrokom vo výške 21,15 % ročne. Žalovaní úver ku dňu podania žaloby nezaplatili. Dostali sa so splácaním úveru do omeškania, preto žalobca upomienkou č. 1 zo dňa 01. 03. 2018 vyzval každého zo žalovaných na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru, ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle sadzobníka poplatkov a súčasne ich upozornil, že si uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t. j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Následne upomienkou

zo dňa 29. 03. 2018 adresovanou len žalovanému 1/ vyzval žalobca žalovaných na plnenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Výzvami s názvom „Posledná výzva zo dňa 26. 04. 2018“ vyzval žalobca žalovaných na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru a súčasne upozornil žalovaných, že si od omeškania s úhradou príslušnej splátky úveru bude uplatňovať zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t. j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania s tým, že vymáhanie uvedených nárokov môže byť odovzdané do mandátnej správy a že pokiaľ dlžná suma akejkolvek mesačnej splátky úveru nebude žalovanými uhradená, pričom s jej úhradou budú žalovaní v omeškaní viac ako 3 mesiace, môže žalobca pristúpiť k zosplatneniu celej dlžnej sumy úveru, poskytnutého žalovaným na základe predmetnej zmluvy o úvere. Žalovaní si uvedenú výzvu žalobcu prevzali dňa 30. 04. 2018. Oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 17.07.2020 („pohľadávky zo Zmluvy o refinancovaní úveru č. 975 120 926 zo dňa 05. 04. 2017“) oznámil žalobca žalovaným, že ku dňu 17. 07. 2020 pristúpil k zosplatneniu úveru. Výšku dlžnej sumy úveru vyčíslil žalobca na sumu 10 021,34 Eur a súčasne vyzval žalovaných na jej úhradu. Žalovaní si oznámenie o zosplatnení úveru prevzali dňa 27.07.2020. K žalobe pripojil žalobca predžalobnú výzvu, oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 17.07.2020 („pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o refinancovaní úveru č. 975 120 926 zo dňa 05. 04. 2017“), adresované žalovaným 1/ a 2/ spolu s prílohou k oznámeniu o zosplatnení úveru, doručky preukazujúce doručenie oznámenia o zosplatnení úveru žalovaným 1/ a 2/, upomienku zo dňa 01. 03. 2018 adresovanú žalovaným 1/ a 2/, vrátane doručeníek preukazujúcich doručenie predmetnej upomienky žalovaným 1/ a 2/, upomienku zo dňa 29.03.2018 adresovanú žalovanému 1/, vrátane doručky preukazujúcej doručenie predmetnej upomienky žalovanému 1/, poslednú výzvu zo dňa 26. 04. 2018 adresovanú žalovaným 1/ a 2/, vrátane doručky preukazujúcej doručenie predmetnej výzvy žalovaným 1/ a 2/, sadzobník poplatkov pre fyzické osoby - spotrebiteľov, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie č. 975 120 926 zo dňa 05. 04. 2017, „platobnú disciplínu ku zmluve o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie“ a výpis z obchodného registra žalobcu. V podaní zo dňa 13. 01. 2021 žalobca reagujúc na výzvu okresného súdu zo dňa 07. 01. 2021 uviedol, že si voči žalovaným uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 6 043,60 Eur, pričom táto suma zahŕňa časť istiny úveru, s platením ktorej boli žalovaní v omeškaní ku dňu zosplatnenia úveru vo výške 2 501,78 Eur a časť istiny úveru, s platením ktorej sa žalovaní dostali do omeškania až uplynutím lehoty na plnenie zosplatneného úveru vo výške 3 541,82 Eur (2 501,78 plus 3 541,82 Eur). Suma vo výške 3 781,42 Eur (istina úveru 3 541,82 Eur plus vyčíslené úroky z úveru vo výške 239,59 Eur) predstavuje sumu zosplatnených splátok úveru, to je tú časť úveru, s platením ktorej sa žalovaní dostali do omeškania až uplynutím lehoty na plnenie zosplatneného úveru. Žalobca v predmetnom podaní zo dňa 13. 01. 2021 upravil tiež žalobný návrh (petit žaloby) v časti, v ktorej sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5 % zo sumy omeškaných splátok úveru tak, že žiadal priznať tento úrok len z istiny týchto splátok úveru a nie aj z úrokov z úveru, ktorý bol zahrnutý v splátkach úveru. Ďalej žalobca v predmetnom podaní zo dňa 13. 01. 2021 rozpísal náklady na vystavenie jednotlivých upomienok adresovaných žalovaným v celkovej sume 26 Eur.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 29.01.2021 v upomínacom konaní platobný rozkaz sp. zn. 14Up/1570/2020, ktorým uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu 6 043, 60 Eur, úrok v sume 3 305,60 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 775,56 Eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých dlžných splátok úveru a nahradiť mu trovy konania. Žalovaní v zákonnej lehote podali proti uvedenému platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedli, že žalobca nie je oprávnený žiadať zaplatenie celého úveru, ale len rozdiel medzi poskytnutým úverom a splatenými splátkami úveru, nakoľko pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v zmysle ktorého je veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere povinný s odbornou starostlivosťou skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver, inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaní v odpore proti platobnému rozkazu poukázali ďalej na to, že dojednanie o zmluvnej pokute je v rozpore so spotrebiteľskou legislatívou. Ďalej uviedli, že ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere boli zaviazaní k úhrade ôsmich úverov s celkovou výškou splátok 971,86 Eur. Súčasne z dôvodu vysokého finančného zaťaženia a zlého zdravotného stavu požiadali o možnosť zaplatiť úver v mesačných splátkach po 50 Eur. K odporu proti platobnému rozkazu pripojili žalovaní Úverové zmluvy uzatvorené so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. dňa 21. 01. 2002 a dňa 23. 05. 2011, Úverovú zmluvu uzatvorenú so spoločnosťou VÚB, a. s. - Quatro dňa 12. 03. 2013, Zmluvu o splátkovom úvere uzatvorenú so Slovenskou sporiteľňou, a. s. dňa 17. 06. 2014, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Lepšia splátka uzatvorenú s Poštovou bankou, a. s. dňa 20. mája 2016, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Lepšia splátka uzatvorenú s Poštovou bankou, a. s.

dňa 01. 02. 2016, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. dňa 26. 10. 2016.

1.3 Vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu okrem iného uviedol, že si v prvom rade dovoľuje dať súdu do pozornosti, že si voči žalovaným uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej sumy nezaplatenej splátky úveru od 1. dňa omeškania, pričom táto zmluvná pokuta je v zmluve dojednaná v článku IX. ods. 2 zmluvy, platne a v súlade so zákonom. V uvedenej súvislosti žalobca uviedol, že samotný Občiansky zákonník dojednanie zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve nezakazuje a dojednanie zmluvnej pokuty sa nenachádza ani vo výpočte neprijateľných zmluvných podmienok upravených v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené poukázal žalobca v odpore proti platobnému rozkazu na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/70/2019 - 207 zo dňa 14. 11. 2019. Vo vzťahu k žalovanými požadovanému posúdeniu úveru za bezúročný a bez poplatkov, poukázal žalobca v odpore proti platobnému rozkazu na žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 05. 04. 2017, z ktorej vyplýva, že čistý mesačný príjem žalovaného 1/ pred poskytnutím úveru bol vo výške 479,40 Eur a čistý mesačný príjem žalovanej 2/ pred poskytnutím úveru bol vo výške 297,20 Eur. Spoločné príjmy žalovaných pred poskytnutím úveru tak boli vo výške 776,60 Eur. Spoločné výdavky žalovaných pred poskytnutím úveru boli vo výške 401,28 Eur. Spoločné voľné zdroje žalovaných pred poskytnutím úveru tvorila suma vo výške 276,32 Eur. Súčasne poukázal žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu na vyhlásenie žalovaných 1/ a 2/, z ktorých každý samostatne a čestne vyhlásil, že nie sú voči nemu vedené žiadne súdne konania, ktoré by mohli ovplyvniť jeho schopnosť splniť si záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Lustráciu žalovaného 1/ v registri úverov bolo zistené, že žalovanému 1/ nebol poskytnutý žiadny úver. Lustráciu žalovaného 1/ v registri CRIF nebankových subjektov bolo zistené, že žalovanému 1/ bolo dňa 20. 03. 2017 poskytnutých šesť spotrebiteľských úverov od nebankových subjektov, pričom výška splátok z týchto úverov tvorila sumu 542 Eur mesačne. Z úveru, ktorý poskytol žalobca žalovaným, boli žalovanými vyplatené existujúce spotrebiteľské úvery v sume 3 432,61 Eur. Lustráciu žalovanej 2/ v registri úverov bolo zistené, že jej nebol poskytnutý žiadny úver. Lustráciou žalovanej 2/ v registri CRIF nebankových subjektov bolo zistené, že žalovanej 2/ nebol poskytnutý žiadny spotrebiteľský úver od nebankových subjektov. Z uvedeného je potom podľa vyjadrenia žalobcu v odpore proti platobnému rozkazu nepochybné, že žalovaní 1/ a 2/ mali dostatočne vysoké čisté mesačné príjmy na zabezpečenie všetkých svojich mesačných výdavkov spojených so splácaním splátok úverov ako aj na zabezpečenie splácania mesačnej splátky úveru poskytnutého žalobcom vo výške 176,40 Eur mesačne. K vyjadreniu k odporu proti platobnému rozkazu pripojil žalobca rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/70/2019 - 207 zo dňa 14. 11. 2019, potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 05. 04. 2017 ohľadne dôchodkov žalovaných 1/ a 2/, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 05. 04. 2017, správu z registra úverov zo dňa 20. 03. 2017, odpoveď na žiadosť na vyčíslenie dlhu spoločnosti Provident Financial, s. r. o. zo dňa 05. 04. 2017, stanovisko k žiadosti o predčasné splatenie úveru spoločnosti Profi Credit Slovakia, s. r. o. zo dňa 23. 03. 2017.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej konštatoval, že na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 11. 05. 2021, právna zástupkyňa žalovaných 1/ a 2/ trvala na podanom odpore proti platobnému rozkazu. Uviedla, že v čase, keď si žalovaní brali úver od žalobcu, tak ich splátky titulom všetkých úverov boli vo výške 1 230 Eur mesačne, pričom príjem žalovaného 1/ bol 479,40 Eur a príjem žalovanej 2/ bol 297 Eur, čiže ich dôchodky boli nižšie ako úverové zaťaženie. Všetky úverové zmluvy sa momentálne nachádzajú v štádiu súdneho konania. Právna zástupkyňa žalovaných poukázala tiež na rozdielne údaje v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, pokiaľ ide o výdavky žalovaného 1/, kde sú výdavky žalovaného 1/ uvedené vo výške 443 Eur mesačne a výdavky žalovanej 2/ sú uvedené vo výške 336 Eur mesačne. „Následne žalobca spočítal príjmy obidvoch žalovaných a uviedol výdavky vo výške 401 Eur“. Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 11. 05. 2021 ďalej uviedla, že žalovaní nemali len úvery od nebankových spoločností, ale mali aj úvery, ktoré im poskytla Poštová banka, a. s. a Slovenská sporiteľňa, a. s., čo sa muselo v úverovom registri prejaviť. Pokiaľ žalobca predložil súdu ako dôkaz správu, ktorá sa týkala zisťovania úverového zaťaženia žalovaných 1/ a 2/, tak táto správa zohľadňuje len informácie z nebankových úverových registrov a nie sú tam uvedené informácie z bankových úverových registrov. Žalovaní 1/ a 2/ mali v Slovenskej sporiteľni, a. s. úver, pri ktorom bola dohodnutá mesačná splátka úveru vo výške 387,73 Eur. V Poštovej banke, a. s. mali žalovaní dva úvery, pri ktorých bola dohodnutá mesačná splátka úveru vo výške 149,26 Eur a vo výške 169 Eur. „Uvedené tri splátky úveru žalovaných sú vyššie ako je výška ich dôchodkov, preto by mal byť úver poskytnutý žalovaným

žalobcom na základe predmetnej zmluvy o úvere považovaný za bezúročný a bez poplatkov, keďže žalobca hrubým spôsobom porušil svoju povinnosť skúmať tú skutočnosť, či žalovaní 1/ a 2/ boli v čase poskytnutia úveru schopní splácať poskytnutý úver“. V nadväznosti na uvedené právna zástupkyňa žalovaných 1/ a 2/ v ústnom prednese na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 11. 05. 2021 uviedla, že žalobca poskytol žalovaným pôžičku za účelom splatenie úveru poskytnutého od spoločnosti Provident Financial, s. r. o., čím v podstate navýšil už aj tak vysoké úverové zaťaženie žalovaných, keďže zmluvu, ktorú uzatvorili žalovaní so spoločnosťou Provident Financial, s. r. o. ešte úročil ďalšími úrokmi zo svojej vlastnej úverovej zmluvy a tým dostal žalovaných do platobnej neschopnosti. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru vôbec nie je podľa žalobcu zrejmé, aké výdavky žalovaných žalobca zisťoval. Pokiaľ ide o čestné vyhlásenia žalovaných, právna zástupkyňa žalovaných uviedla, že žalovaní 1/ a 2/ sú dôchodcovia, ktorí v podstate takéto listiny nečítajú, nerozumejú im. Sú vo finančnej tiesni a potrebujú finančné prostriedky. Ďalej právna zástupkyňa žalovaných poukázala na to, že pokiaľ má niekto úver od spoločnosti Provident Financial, s. r. o. tak to musí byť jasný signál toho, že už je na tom zle. Žalobcovi preto muselo byť podľa právnej zástupkyne žalovaných jasné a zrejmé, že finančná situácia rodiny je zlá. V uvedenej súvislosti predložila právna zástupkyňa žalovaných súdu prvej inštancie krátkou cestou sumarizáciu úverového zaťaženia žalovaných 1/ a 2/.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie listinnými dokladmi, ktoré ku žalobe a k vyjadreniam predložil žalobca. Vykonal tiež dokazovanie listinnými dokladmi, ktoré k odporu proti platobnému rozkazu, ako aj na pojednávaniach predložili žalovaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Dokazovanie dotazom na spoločnosť Register úverov, s. r. o., okresný súd nevykonal, nakoľko skutkový stav z predložených listinných dokladov považoval za dostatočne preukázaný. Vykonaným dokazovaním okresný súd zistil nasledovný skutkový stav: Medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie č. 975120926 zo dňa 05. 04. 2017, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným úver vo výške 6 500 Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v pravidelných 60. mesačných splátkach. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 176,40 Eur, dátum splatnosti splátky úveru 22. deň v mesiaci, dátum splatnosti prvej splátky úveru 22.05.2017, termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na deň 22. 04.2022, celková čiastka, ktorú mali žalovaní žalobcovi zaplatiť z titulu predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala byť vo výške 10 584 Eur, úroková sadzba bola stanovená na 21,15 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve stanovená na 22,78 %, priemerná RPMN bola stanovená na 15,12 %, odplata za poskytnutie úveru bola stanovená na 21,15 %. Úver bol žalovaným poskytnutý za účelom refinancovania zostatkov troch úverov (zostatok 3 067 Eur, zostatok 1 348,81 Eur, zostatok 2 083,80 Eur). V článku IX., bod 3. predmetnej zmluvy o úvere bolo dohodnuté právo žalobcu vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, v prípade ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek pravidelnej splátky úveru alebo jej časti, po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V článku IX., bod. 1 a 4 predmetnej zmluvy o úvere bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 12 % ročne pre prípad omeškania so splácaním pravidelných splátok úveru a pre prípad omeškania dlžníka s úhradou „zosplatnených záväzkov“. Súčasťou zmluvy bol splátkový kalendár, z ktorého vyplýva výška jednotlivej mesačnej splátky s rozpisom, koľko bude uhrádzané na istinu a koľko bude uhrádzané na splatenie úroku. Súčasne so zmluvou o úvere podpísali žalovaní dňa 05.04.2017 so žalobcom Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru za účelom overenia schopnosti žalovaných splácať poskytnutý úver. Žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, nezaplatili splátku úveru splatnú v mesiaci 02/2018, preto žalobca upomienkou zo dňa 01.03.2018 vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru vo výške 167,40 Eur a na úhradu nákladov za vystavenie upomienky vo výške 3 Eur v lehote troch dní od doručenia upomienky. Upomienka bola žalovaným doručená do vlastných rúk dňa 05.03.2018. Upomienkou zo dňa 29.03.2018 vyzval žalobca žalovaného 1/ na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru vo výške 167,40 Eur za mesiac 03/2018 a na úhradu nákladov za vystavenie upomienky vo výške 3 Eur v lehote troch dní od doručenia upomienky. Upomienka bola žalovanému 1/ doručená do vlastných rúk dňa 05.04.2018. Poslednou výzvou zo dňa 26.04.2018 žalobca vyzval žalovaných 1/ a 2/ na úhradu mesačných splátok úveru vo výške 352,80 Eur a nákladov za vystavenie listových upomienok vo výške 26 Eur, do troch dní od doručenia výzvy a súčasne ich upozornil na možnosť zosplatnenia celého dlhu; uvedená výzva bola žalovaným 1/ a 2/ doručená do vlastných rúk dňa 30.04.2018. Predžalobnou výzvou a oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 17. 07. 2020 oznámil žalobca žalovaným, že ku dňu 17. 07.2020 pristúpil k zosplatneniu úveru, pričom dlžnú sumu úveru vyčíslil v sume 10 021,34 Eur a vyzval žalovaných na jej zaplatenie do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o zosplatnení úveru. Súčasťou oznámenia o zosplatnení úveru bol aj prehľad dlžných splátok úveru pred dňom zosplatnenia úveru. Oznámenie o zosplatnení úveru bolo

žalovaným doručené do vlastných rúk dňa 27.07.2020. Žalovaní dlžnú sumu úveru ku dňu podania žaloby neuhradili, a to ani len čiastočne, preto žalobca podal na súd žalobu, ktorou sa voči žalovaným domáhal zaplatenia sumy 6 043,60 Eur, vyčísleného zmluvného úroku vo výške 3 305,60 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 775,56 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 781,42 Eur od 11.08.2020 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty 590,31 Eur od 11.08.2020 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých omeškaných splátok úveru až do zaplatenia a poplatkov za upomienky vo výške 26 Eur.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 1 ods. 2, veta prvá, na ust. § 2 písm. a), b), na ust. § 9 ods. 1,2, na ust. § 7 ods. 1,2, na ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), na ust. § 53 ods. 9 a na ust. § 565 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) ako aj na § 3a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že úlohou súdu v predmetnom spore bolo dať odpoveď na otázku, či žalobca pred poskytnutím úveru žalovaným 1/ a 2/ postupoval pri skúmaní ich schopnosti splácať úver s náležitou odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, či nedošlo zo strany žalobcu k hrubému porušeniu tejto povinnosti, v dôsledku čoho by mal byť úver poskytnutý žalovaným považovaný za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že pred poskytnutím úveru žalovaní 1/ a 2/ u obchodného zástupcu žalobcu podpísali dňa 05.04.2017 Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 6 500 Eur pri mesačnej splátke 176,50 Eur. Zo žiadosti o poskytnutie úveru okresný súd zistil, že žalovaný 1/ mal v tom čase čistý mesačný príjem v podobe starobného dôchodku vo výške 479,40 Eur, minimálne výdavky vo výške 336,28 . Zo žiadosti o poskytnutie úveru okresný súd ďalej zistil, že žalovaná 2/ mala v tom čase čistý mesačný príjem vo výške 297,20 Eur, výdavky vo výške 336,28 Eur; spoločný príjem žalovaných bol vo výške 776,60 Eur a spoločné výdavky žalovaných boli vo výške 500,28 Eur, ktoré pozostávali zo sumy 336,28 Eur plus zostávajúce splátky nebankových úverov vo výške 164 Eur. Voľné zdroje žalovaných po odrátaní príjmov a výdavkov predstavovali sumu 276, 32 Eur. Žalovaní v žiadosti o poskytnutie úveru vyhlásili, že všetky informácie, údaje a vyhlásenia uvedené v žiadosti sú úplné a pravdivé a nezamĺčali žiadne skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť posúdenie ich žiadosti. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zo správy z Registra úverov, s. r. o. zo dňa 20. 03. 2017 vyplýva, že žalobca vykonal lustráciu žalovaných 1/ a 2/ v úverových registroch za účelom zistenia ich úverového zaťaženia. Zo správy Registra - CRIF - nebank vyplýva, že žalovaný 1/ mal v tom čase šesť úverov od nebankových subjektov s celkovou výškou mesačných splátok 542 Eur (43 Eur, 216 Eur, 25 Eur, 56 Eur, 40 Eur, 162 Eur). Žalovaná 1/ v tom čase nemala žiadne úvery od nebankových subjektov. Zo správy Registra úverov s. r. o. vyplýva, že žalovaní v tom čase žiadne iné úvery nemali. Žalobca teda preukázal, že vykonal lustráciu žalovaných v dvoch úverových registroch: v Registr - CRIF- nebank a v Registri úverov, s. r. o., ktorý je prevádzkovaný spoločnosťou, ktorá spolupracuje pri výmene údajov v súlade s § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch so Spoločným registrom bankových informácií (SRBI), prevádzkovaným spoločnosťou Slovak Banking Credit Bureau, s. r. o. (CRIF) a tiež s Nebankovým registrom klientskych informácií (NRKI) prevádzkovaným Non Banking Credit Bureau, záujmové združenie právnických osôb. Register SRBI si koncom roka 2004 vytvorili banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách za účelom uzatvárania a vykonávania obchodov s klientmi a za účelom preverovania bonity, dôveryhodnosti a platobnej disciplíny ich klientov - fyzických osôb a fyzických osôb podnikateľov. Užívateľmi SRBI s možnosťou prístupu k údajom, ktoré sú uchované v jeho databáze, sú na základe uzavretých zmlúv všetky významnejšie retailové banky na Slovensku. Všetky užívateľské banky údaje do SRBI zároveň aj poskytujú. Databáza registra obsahuje pozitívne aj negatívne údaje o všetkých úverových produktoch poskytnutých klientom účastníckych bánk vrátane ich histórie a to 5 rokov po ukončení zmluvného vzťahu medzi bankou a klientom. Údaje sú bankami aktualizované na mesačnej báze. Žalobca podľa názoru okresného súdu nemôže zodpovedať za komplexnosť a správnosť údajov, ktoré sú uvedené v dopytovaných registroch. Žalovaní v čase poskytnutia úveru vedeli o tom, že im boli poskytnuté tri bankové úvery so splátkovým zaťažením 705,99 Eur (387,73 Eur, 149,26 Eur, 169 Eur), tak bolo ich povinnosťou túto skutočnosť žalobcovi oznámiť. V tomto smere neobstojí argument, že žalovaní sú dôchodcovia a že nečítajú listiny, ktoré podpisujú. Ochrana spotrebiteľa je založená na koncepcii priemerného a bdelého spotrebiteľa. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti okresný súd dospel k záveru, že žalobca teda s náležitou odbornou starostlivosťou skúmal schopnosť žalovaných splácať spotrebiteľský úver a túto povinnosť hrubo neporušil, preto nie je možné predmetný úver považovať za bezúročný a bez výdavkov.

1.7 Vykonaným dokazovaním dospel okresný súd k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Konštatoval, že zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, ktorá bola uzatvorená v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva bola uzatvorená v písomnej forme a má všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovaným úver vo výške 6 500 Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v pravidelných 60. mesačných splátkach. Výška mesačnej splátky úveru bola dohodnutá v sume 176,40 Eur s dátumom splatnosti 22. deň v mesiaci. Prvá splátka úveru mala byť zaplatená do 22.05.2017. V zmluve je uvedený rozpis jednotlivých splátok úveru s rozčlením, koľko sa z každej splátky započítava na úhradu istiny a koľko na úhradu zmluvného úroku. Okresný súd mal ďalej na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že v článku IX., bod 3 predmetnej zmluvy o úvere bolo dohodnuté právo veriteľa, t. j. žalobcu vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok úveru (zahŕňajúcich istinu a zmluvné úroky), ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti a požadovať ich úhradu ak sa dlžník, t. j. žalovaní 1/ a 2/ dostanú do omeškania s úhradou ktorejkoľvek pravidelnej splátky úveru alebo jej časti podľa zmluvy po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Okresný súd mal v konaní preukázané, že žalobca upomienkou zo dňa 01.03.2018 informoval žalovaných, že nedošlo k úhrade splátok úveru. Poslednou výzvou zo dňa 26.04.2018 vyzval žalobca žalovaných na zaplatenie omeškaných splátok úveru. Z predžalobnej výzvy zo dňa 17.07.2020 mal okresný súd tiež preukázané, že touto výzvou využil žalobca v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka svoje zákonné právo a pristúpil k zosplatneniu úveru, a to ku dňu 17.07.2020. Súčasťou tohto zosplatnenia bol aj prehľad pravidelných splátok úveru dlžných pred dňom zosplatnenia úveru a to v počte 28 splátok, splatných od 22.03.2018 do 22.06.2020. Z týchto listinných dôkazov mal okresný súd preukázané, že došlo k riadnemu zosplatneniu predmetného úveru ku dňu 17.07.2018, keďže takéto zosplatnenie bolo medzi stranami sporu dohodnuté v predmetnej zmluve o úvere a žalobca postupoval v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobe čiastočne vyhovel a uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť, aby žalobcovi zaplatili spoločne a nerozdielne sumu 6.043,60 Eur, ktorá predstavuje celkom sumu nezaplatennej istiny úveru ku dňu zosplatnenia úveru, pričom táto zahŕňa časť istiny úveru, s platením ktorej boli žalovaní v omeškaní ku dňu zosplatnenia úveru vo výške 2 501,78 Eur. Ďalej okresný súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi vyčíslené zmluvné úroky v sume 3 305,60 Eur. Konštatoval, že suma vyčísleného zmluvného úroku je zložená zo sumy zmluvných úrokov počítaných zo splátok, s ktorými sa žalovaní dostali do omeškania do dňa zosplatnenia úveru a po dni zosplatnenia úveru (splátka 8-60) v zmysle splátkového kalendára uvedeného v zmluve. Okresný súd ďalej uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % zo sumy 3 781,42 Eur (istina 3 541,82 Eur plus zmluvný úrok 239,59 Eur) od 11.08.2020 (t. j. od uplynutia 14 dní od prevzatia oznámenia o zosplatnení úveru) do podania žaloby a zo sumy omeškaných splátok úveru špecifikovaných v prvom výroku rozsudku. Pokiaľ žalovaní namietali, že dojednaná zmluvná pokuta vo výške 10 % ročne je v rozpore so spotrebiteľskou legislatívou, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že dospel k záveru, že zmluvná pokuta dojednaná v čl. IX., bod 2 zmluvy je totožná so znením nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktoré v § 3a ods. 1 upravuje maximálnu výšku sankcií za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov totožným spôsobom ako to vyplýva zo znenia čl. IX., bod 2 predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Okresný súd uložil tiež žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi poplatky vo výške 26 Eur, ktoré si žalobca účtoval v súlade so sadzovníkom poplatkov titulom vystavenia upomienok, a pokiaľ ide o úrok z omeškania okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že nesplnením peňažného záväzku sa žalovaní 1/ a 2/ dostali do omeškania. Žalobcovi tak vznikol nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých splátok úveru a odo dňa splatnosti zosplatnenej istiny úveru, ktorého výška bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky zvýšenej o 5 percentuálnych bodov, pričom okresný súd priznal žalobcovi tento úrok vo výške 5 % ročne tak ako je špecifikovaný v prvom výroku odvolaním napadnutého rozsudku. Okresný súd žalobu zamietol v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 239,59 Eur (zosplatneného zmluvného úroku) konštatujúc, že úroky z omeškania je možné požadovať len z nezaplatennej istiny, nie je možné požadovať úroky z omeškania zo zmluvných úrokov.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaní odvolali a v odvolaní uviedli, že podávajú odvolanie, nakoľko majú za to, že sú naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 písm. d), e), f) a h) CSP a ďalej uviedli, že spornou otázkou v danej veci bola otázka preskúmania schopnosti žalovaných splácať úver žalobcom, a to s náležitou odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1

Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v prípade, ak došlo k hrubému porušeniu tejto povinnosti zo strany žalobcu, tento úver by mal byť v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaní poukázali v odvolaní na to, že správa z Registra úverov, s. r. o. obsahuje len správu z nebankového registra, správu z bankového registra neobsahuje. Z uvedeného dôvodu správa z Registra úverov, s. r. o. zo dňa 20.03.2017 je podľa žalovaných buď neúplná alebo žalobca nepredložil celú lustráciu žalovaných 1/ a 2/ v úverových registroch. Zo správy z Registra - CRIF - nebank súd prvej inštancie zistil, že žalovaný 1/ F. DR. mal v tom čase šesť úverov od nebankových subjektov s celkovou výškou mesačných splátok 542 Eur (43 Eur, 216 Eur, 25 Eur, 56 Eur, 40 Eur, 162 Eur) a žalovaná 2/ F. W. nemala žiadne úvery od nebankových subjektov. Zo správy z Registra úverov, s. r. o. súd prvej inštancie zistil, že žalovaní 1/ a 2/ nemali žiadne iné úvery. Žalovaní v odvolaní ďalej uviedli, že pokiaľ okresný súd (súd prvej inštancie) v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku tvrdí, že žalobca preukázal, že vykonal lustráciu žalovaných v dvoch úverových registroch (Register - CRIF - nebank a Register úverov, s. r. o.), tak uvedené nie je správne konštatovanie, pretože Register úverov, s. r. o. vykonáva lustráciu prostredníctvom Slovak banking credit bureau (SBCB) a Non banking credit bureau (NBCB), to znamená, že samotný register úverov žiada správy od SBCB a NBCB. Z predloženého potvrdenia podľa žalovaných vyplýva, že sa jedná o výpis z nebankového registra, pričom žalobca ako spoločnosť, ktorá poskytuje úvery má vedomosť o tom, ako majú tieto potvrdenia vyzeráť, preto namietajú záver okresného súdu o tom, že si žalobca svoju povinnosť riadne splnil a nemôže zodpovedať za komplexnosť a správnosť údajov, ktoré sú uvedené v dopytovaných registroch. V uvedenej súvislosti žalovaní v odvolaní zdôraznili, že pokiaľ žalobca preveruje svojich klientov na dennej báze, tak má vedomosť ako majú takéto potvrdenia vyzeráť a zároveň má vedomosť, že z bankového registra informáciu o úverovej zaťažnosti žalovaných neobdržal, pokiaľ ju žiadal. „Oba registre vydávajú totiž samostatné výpisy s označením, či sa jedná o bankový, resp. nebankový výpis“. Žalobca teda podľa žalovaných neskúmal s náležitou odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaných splácať spotrebiteľský úver a túto povinnosť hrubo porušil, čo má za následok, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V nadväznosti na uvedené žalovaní v odvolaní uviedli, že vzhľadom na to, že sa jedná o základné dokazovanie v danej veci, súdu prvej inštancie navrhli, aby si od Registra úverov, s. r. o. vyžiadal správu o tom aký podklad v čase poskytovania úveru Register úverov, s. r. o. žalobcovi poskytol. Vykonalie uvedené dôkazy súd prvej inštancie napriek tomu, že sa jedná o základný dôkazný prostriedok, ktorý nevedeli žalovaní zabezpečiť, zamietol. V závere odvolania žalovaní navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V prípade úspechu v odvolacom konaní žalovaní odvolaciu súdu navrhli, aby zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalovaných 1/ a 2/ v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

4. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

5. Podľa § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

6. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods., nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

7. Po prejednaní odvolania žalovaných z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a rozsahu podaného odvolania odvolací súd uvádza, že z obsahu odvolania žalovaných vyplýva, že predmetom podaného odvolania žalovaných je nesúhlas žalovaných so záverom súdu prvej inštancie, vyjadreným v odseku 21. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, kde sa súd prvej inštancie vysporiadal s „hlavnou spornou otázkou v predmetnom spore, a to či žalobca pred poskytnutím úveru žalovaným postupoval pri skúmaní ich schopnosti splácať úver s náležitou odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a či nedošlo k hrubému porušeniu tejto povinnosti, v dôsledku čoho by mal byť úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch“. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že z vyššie citovaného ustanovenia § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva nielen povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 1) ale aj povinnosť spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi úplné a pravdivé informácie potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 2) s tým, že uvedenou povinnosťou spotrebiteľa (v tomto prípade žalovaných) nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným predpisom (§ 7 ods. 2, veta za bodkočiarkou). Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca (veriteľ) využijúc svoje právo vyplývajúce z ust. § 7 ods. 2, veta za bodkočiarkou Zákona o spotrebiteľských úveroch sa nespoľahol len na údaje uvedené žalovanými v Žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 05. 04. 2017 a v ich Čestných prehláseniach z rovnakého dňa (kde žalovaní okrem iného zaškrtnutím predtlačeneho textu prehlásili, že nie sú v omeškaní s plnením záväzkov voči iným veriteľom), ale vyžiadal si údaje o úverovej zaťažnosti žalovaných z Registra úverov, s. r. o. a z Registra - GRIF - nebank, na základe ktorých zistil, že v čase poskytnutia úveru mal žalovaný 1/ šesť úverov od nebankových subjektov s celkovou výškou mesačných splátok 542 Eur (43 Eur, 216 Eur, 25 Eur, 56 Eur, 40 Eur a 162 Eur). Žalovaná 2/ nemala žiadne úvery od nebankových subjektov; iné (bankové) úvery žalovaní podľa správ z Registra úverov, s. r. o. zo dňa 20. 03. 2017 v tom čase nemali. V uvedenej súvislosti žalovaní súdu prvej inštancie v odvolaní vytkli, že správa z Registra úverov, s. r. o. obsahuje len správu z nebankového registra, správu z bankového registra neobsahuje, preto je podľa žalovaných „buď neúplná alebo žalobca nepredložil celú lustráciu žalovaných 1/ a 2/ v úverových registroch“. Z uvedených dôvodov spochybnili žalovaní záver súdu prvej inštancie, že si žalobca riadne svoju povinnosť vyplývajúcu z ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch splnil, pričom uviedli, že neobstojí argumentácia súdu prvej inštancie, že žalobca nemôže zodpovedať za komplexnosť a správnosť údajov, ktoré sú uvedené v správach dopytovaných registrov, pričom poukázali na to, že súdu prvej inštancie navrhli, aby vykonal dôkaz dopytom na Register úverov, s. r. o., o tom „aký podklad Register úverov, s. r. o. žalobcovi v čase poskytovania úveru žalovaným poskytol“, ktorý návrh na vykonanie dôkazu súd prvej inštancie zamietol. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie práve v súvislosti s neúplnými údajmi uvedenými v odpovedi Registra úverov, s. r. o. uviedol, že „žalobca nemôže zodpovedať za komplexnosť a správnosť údajov uvedených v správach dopytovaných registrov“, v uvedenom kontexte ale zároveň zdôraznil, že žalovaní v čase poskytnutia úveru vedeli o tom, že im boli skôr poskytnuté tri bankové úvery so splátkovým zaťažením 705,99 Eur (387,73 Eur, 149,26 Eur a 169 Eur), preto bolo ich povinnosťou túto skutočnosť žalobcovi oznámiť. Žalovaní argumentujú v odvolaní nesplnením povinnosti žalobcu vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účelovo vytrhli z vyššie uvedenej časti odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku len to, čo im rámcovo zapadlo do ich odvolacej argumentácie vo vzťahu k tvrdenému nesplneniu povinnosti žalobcu, opomenuli zobrať na zreteľ, že súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku tiež uviedol, že z ich strany došlo k nesplneniu povinnosti v zmysle ust. § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorou je poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že odpoveď zo dňa 20. 03. 2017 (č. l. 157-158) je rozčlenená na dve časti (zdroje): Register - CRIF - nebank a Register úverov, s. r. o., pričom v časti týkajúcej sa Registra úverov, s. r. o. je uvedené slovo žiadne (rovnako ako vo vzťahu k žalovanej 2/ pri zdroji Register - CRIF - nebank), za čo žalobca logicky nemôže niesť zodpovednosť, tak ako správne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol súd prvej inštancie, pričom zároveň správne poukázal na to, že pokiaľ žalovaní mali v čase poskytnutia úveru žalobcom vedomosť o tom (čo museli mať), že im boli poskytnuté okrem úverov od nebankových subjektov aj tri bankové úvery, tak bolo ich povinnosťou túto skutočnosť v zmysle ust. § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch žalobcovi oznámiť. Pokiaľ tak neurobili, sami sa pričínili o to, že žalobca nemajúc komplexné informácie o úverovej zaťažnosti žalovaných, hoci sa ich pokúsil zistiť, poskytol žalovaným na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie zo dňa 05.

04. 2017 úver, (ktorí si žalovaní brali za účelom refinancovania zostatkov troch iných úverov v sume 3 067,39 Eur, 1 348,81 Eur a 2 083,80 Eur), napriek tomu, že tak ako tvrdia žalovaní v odvolaní, ho neboli schopní splácať, aj keď ho zjavne práve kvôli refinancovaniu iných úverov chceli a potrebovali dostať.

8. Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku správne ustálil, že postup žalobcu (veriteľa) nemožno považovať za postup rozporný s požiadavkou odbornej starostlivosti vyžadovanej v zmysle ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch od veriteľa pri poskytnutí úveru spotrebiteľovi, teda taký, ktorý by mohol podstatným spôsobom narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe, ktorou je v danom prípade poskytnutie úveru. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil konštatujúc, že pokiaľ žalovaní v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie zamietol návrh na vykonanie dokazovania vyžiadaním správy z Registra úverov, s. r. o. o tom „aký podklad Register úverov, s. r. o. žalobcovi v čase poskytovania úveru žalovaným poskytol“, odvolací súd uvádza, že tak ako je vyššie uvedené, v spise sa na č. l. 157 - 158 nachádzajú správy Registra úverov s. r. o. zo dňa 20. 03. 2017, z ktorých je zrejmé aký podklad Register úverov, s. r. o. žalobcovi v čase poskytovania úveru žalovaným poskytol. Pokiaľ teda súd prvej inštancie návrh žalovaných na vykonanie vyššie uvedeného dôkazu zamietol, pretože mal za to, že jeho vykonanie je vzhľadom na zistený skutkový stav z už predložených listinných dôkazov nadbytočné, postupoval nielen v súlade s ust. § 185 ods. 1 CSP (podľa znenia ktorého „súd rozhodne, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná“) ale aj v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, v zmysle ktorej súd nemusí vykonať všetky navrhované dôkazy, ale nevykonanie toho ktorého konkrétneho dôkazu musí odôvodniť, čo bolo v danom prípade splnené.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).